

TUOMAS- KIRJE

1 / 2022

Koronan rasittamille Jumala lupaa:
”Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.”
Jeremian kirja 29:11.

Korona-ajan Adventtimessu 28.11.2021

Kuva: Kalle Mäki

*Tuomasmessu uudistui
koronan ryöpytyksessäkin*

Lähdetään rauhassa 29.8.2021 .

Kuva: Kalle Mäki

Kokoajalta

Kädessäsi tai silmiesi edessä ruudulla on Tuomas-kirje 1/2022. Se käsittelee Tuomasmessun korona-ajan toimintaa syksystä 2020 lähtien.

Kokoontumisrajoitukset vaihtelivat – niin myös Tuomasmessujen toteutus. Ilman yleisöä ei kuljettu rukousalttareilla, ei ollut messuun kuuluvaa ehtoollista. Siksi järjestettiin noin tunnin mittainen sanajumalanpalvelus, Tuomaskirkko. Se striimattiin nettiin ja se oli katsottavissa kahden viikon ajan Tuomasmessun kotisivulla. Toisinaan voitiin järjestää aito Tuomasmessu, tosin tiukoin yleisörajoituksin, turvavälein, maskein ja käsidesin. Sekin striimattiin.

Ikävää oli, että Tuomasmessujen radiointi Pispalan Radion kautta loppui. Netittömät jäivät vaille oman Tuomasmessun kuuntelua radiosta. Heidän piti alkaa kuunnella Helsingin Tuomasmessua.

Korona ei estänyt Tuomasmessun uudistumista. Se jopa vauhditti sitä striimauksineen. Niistä tuli pysyvä osa Tuomasmessua. Usein muut toiminnat toteutettiin netin kautta Teams-tilaisuuksina ja -kokouksina. Tuomasmessun vastuuryhmä sai aikaan uuden, tarkennetun toimintaohjeen.

Tuomaspapit vaihtuivat kahdesti. Syyskaudesta 2020 lähtien tuomaspappina toimi **Tiina Mononen** ja hänen työparinaan **Mikko Wirtanen**, joka kutsuu itseään apupapiksi. Syyskaudesta 2021 lähtien tuomaspappina on ollut **Meri Ala-Kokko**. Työparina jatkaa Mikko Wirtanen. Heitä kaikkia haasteltiin. Mielenkiintoiset haastattelut sivuilla 4–7.

Kuoron laulu ja orkesterin musiikki ovat messukävijöiden mielestä Tuomasmessun vetävin osa. Orkesterinjohtaja **Timo Saarinen** jäi opintovapaalle. Tilalle tuli **Lasse Heikkilä**, tunnettu säveltäjä, sanoittaja ja muusikko. Timo ja hänen vaimonsa **Elina Orjatsalo** saivat vauvan. Onnittelut! Elinaa tuuraamaan tuli **Hanna-Leena Jyrkkä**. Sivuilla 8–12 Lasse ja Hanna-Leena valottavat, miten kuoro ja orkesteri toimivat koronarajoitusten puristuksessa kuten myös **Riitta Vesanen**, vuosikymmeniä Tuomaskuorossa alttoa laulanut tuomas.

Tuomasmessussa voi olla läsnä olematta fyysisesti paikalla. Tällainen henkilö on keraamikko, yrityksen Savi-Seppo omistaja, 77-vuotias **Seppo Lindbom**, joka myy omia tuotteitaan. Edelleen syntyy uusia. Hänen myymälänsä on nähtävyys. Sivuilla 13–15 paljastuu, miten hän on toiminut Tuomasmessun hyväksi sekä paikalla että poissa ollen. Tiivistämättömänä alkuperäisenä äänitteenä haastattelu löytyy Tuomasmessun kotisivulta.

Haastattelut ovat kokeneet Tuomasmessussa ja Tuomas-yhteisössä toimimisen innostavaksi. Heidän toimintaansa ohjaa vahva usko Jumalaan. Seppo Lindbom kiteytti sen mutkattomasti:

”Mää aamulla pyydän, että tänään kulkisit mun kanssani ja illalla kiitän, että oli kiva, että olit mukana.”

Lopuksi kerrotaan, mitä toimintaa on suunniteltu keväälle 2022. Valitettavasti koronan vuoksi toimintaa jouduttaneen perumaan ennalta arvaamattomasti. Tulleet tapahtumat löytyvät sivulta 15.

*Risto Moisio
Tuomas-kirjeen kokoaja ja haastattelija*

Uusien tuomaspappien johdolla uutta luomaan

Seuraavissa haastatteluissa korona-ajan tuomaspapit **Tiina Mononen, Meri Ala-Kokko ja Mikko Wirtanen**, apupapiksi itseään kutsuva, kertovat toiminnastaan.

Tiina Mononen

Millaiseksi koit tehtäväsi korona-ajan tuomaspappina?

Tehtävä oli monipuolinen, haastava ja toi mukanaan paljon uutta. Tehtävä oli myös opettavainen ja toi mukanaan paljon iloa.

Mistä iloitsit?

Ennen kaikkea iloitsin ihmisistä, joihin sain tutustua ja joiden kanssa sain tehdä yhteistyötä. Iloitsin siitä, kuinka sitoutuneita ihmiset ovat tuomastoimintaan ja siitä, kuinka paljon he antavat omaa aikaansa ja taitojaan tuomasyhteisön käyttöön.

Mitä olisit tehnyt toisin, jos se olisi ollut mahdollista?

Olisi ollut ihanaa, jos olisimme voineet tehdä enemmän asioita kasvotuksin ja paikan päällä sen sijaan, että niin moni asia jouduttiin hoitamaan etänä.

Sinulla oli Tuomasmessun historiassa ensimmäistä kertaa työparina apupapiksi itsensä kutsuva Mikko Wirtanen. Millainen oli työnjakonne ja millaiseksi koit työparityöskentelyn?

Työmme jakautui niin, että teimme kumpikin niitä asioita, joita pystyimme

Sana koskettaa.

Kuva: Kalle Mäki

ja ehdimme. Minulla oli työtä varten varattuna työaika, toisin kuin Mikolla. Mikon kanssa työskentely oli luontevaa ja mukavaa. Sain häneltä tukea ja apua monessa asiassa sekä opin paljon uutta.

Korona-aikana vastuuryhmän kokoukset ja muitakin tilaisuuksia piti usein pitää Teams-kokouksina. Miten kiteyttäisit niiden sujumisen ja annin?

Teams-kokoukset eivät koskaan vastaa kasvokkain kohtaamista, mutta mielestäni onnistuimme vastuuryhmän kanssa luomaan turvallisen ja luotettavan ilma-

piirin myös etäkokouksiimme ja kohtaa-misiimme. Saimme tehtyä päätöksiä ja vaihdettua kuulumisia.

Millaisen viestikapulan ojensit Merille? Entiseen verrattuna mitä uutta sisältöä kapulassa oli?

Meri on saanut aloittaa toimintansa tuomaspappina omalla tyyllillään ja oman näköisensä. Uutta sisältöä kapulaan on toimintaohje, jonka saimme valmiiksi keväällä.

Minne suuntasit matkasi ojennettuasi kapulan Merille?

Olen edelleen töissä Tampereen Tuomiokirkkoseurakunnassa. Työalani on varhaiskasvatus.

Oletko edelleen käytettävissä Tuomas-messun tehtäviin?

Totta kai, ilolla ja innolla!

Meri Ala-Kokko

Olet Tuomas-messun yli 30-vuotishistorian viides tuomaspappi. Kerro itsestäsi ja kokemuksistasi tuomaspappina. Mistä olet kotoisin?

Olen kotoisin Tampereelta, Nokialta ja Helsingin Malmilta. Nämä ovat paikkoja, joilla on minulle erityinen merkitys ja joissa on minulle rakkaita ihmisiä.

Mikä on ollut reittisi kotikonnuilta Tampereen Tuomas-messun tuomas-papiksi?

Synnyin Tampereella ja asuin ensimmäisen elinvuoteni enteellisesti Papinkadulla. Aleksanterin kirkko on vanhempieni vihkikirkko ja minun kastekirkko. Olen

Tuomasmessu saa hymyilemään.

Kuva: Meri Ala-Kokko

siis palannut tavallaan juurilleni. Lap-suuteni ja nuoruuteni asuin Nokialla. Olin aktiivisesti mukana Nokian seurakunnan toiminnassa seurakuntalaisena, työntekijänä sekä luottamustehtävissä ennen papiksi vihkimistä. Minulla oli myös oma gospelbändi. Tein ja teen lauluja. Helsingissä asuin 26 vuotta ja toimin siellä erilaisissa papin tehtävissä Malmin seurakunnassa 19 vuotta. Aluksi olin nuorisopappi, sitten tein lapsi- ja perhetyöpainotteisesti seurakuntapapin töitä, sekä ympäristötyön papin tehtäviä. Lopulta olin jalkautuvassa ostaripapin työssä viimeiset neljä vuotta. Pidän Malmista paljon, mutta Tampere on ollut minulle aina suosikkipaikkani maailmassa. Olin ihan huumassa ensimmäiset kuukaudet viime syksynä. Tämä on niin kaunis paikka.

Onko sinulla aiempaa kokemusta Tuomas-messusta?

Olen osallistunut Helsingissä jonkun verran Tuomasmessuihin. Lauloin tovin tuomaskuorossa. Malmillakin oli joskus Tuomasmessuja. Muuten olen saanut olla paljon kehittämässä monipuolista messuelämää eri ikäisille. Pidän siitä, että messuja voi olla erilaisia ja seurakunnassa olisi vapaus kokeilla myös erilaisia toteutuksia. Tuomasmessu on alkujaan ollut vaihtoehtoinen nuorekas messu, jossa seurakuntalaiset ovat aktiivisesti mukana tekemässä. Ajattelen että Tuomasmessun alkuperäiseen henkeen kuuluu myös uudistuminen ja uuden kokeilu. Tähän haluan rohkaista meitä myös täällä Tampereella. Olen ollut mukana kaikissa Tuomasmessuissa syksystä lähtien ja ilokseni ne ovat kaikki olleet erilaisia, myös teki-
jööidensä näköisiä. Niin sen tulee ollakin.

**Millaiseksi koit vastaanoton tuomas-
papiksi?**

Todella tervetulleeksi. Hyvin mielin olen ollut. Mukana on sitoutunutta porukkaa. Minua on opastettu ja tuettu ihanasti tässä tehtävässä, jossa on paljon opittavaa, kun tulen tehtävään ulkopuolelta. Kaiken uuden keskellä minulle hyvin läheinen isäni sairastui syksyllä vakavasti. Hän kuoli joulun alla. Jouduin olemaan tovin pois töistä. Koin, että minua on tuettu työ- ja tuomasyhteisössä tässä vaikeassa elämäntilanteessa rukouksin ja lämpimin ymmärtävin ajatuksin.

**Entä millaiseksi koit Tuomasmessut,
yleisön kera tai striimattuna ilman
yleisöä?**

Olen ollut mukana vain Tuomasmessuissa, joissa on läsnä seurakuntalaisia. Menen aina kirkolle ajoissa ennen messua ja siellä on aina melkoinen hulina,

tekemisen meininki. Pidän siitä. Toki tuo striimaus ja näytöt, joille laulun sanat heijastetaan, aiheuttavat usein säätöä ennen messua. Striimaus teettää töitä etukäteenkin. Niitä on hyvä tehdä, jos osallistujia somessa riittää.

**Sait viestikapulan Tiinalta? Mikä kapu-
lan sisällössä miellytti sinua?**

Tiina ja apupappi Mikko ovat tehneet hyvää työtä yhdessä tuomaiden kanssa ja siitä on hyvä jatkaa. Tuomasyhteisölle on tehty hyvä toimintaohje, tiimien tehtävänkuvia ja vastuuta on mietitty ja kirjattu. Tästä on hyvä jatkaa uuden strategian ja vision tekemistä tulevaisuutta varten.

**Sinulla on nyt viiden kuukauden koke-
mus tuomaspappina. Mitä kehitettävää
olet havainnut?**

Minulla on paljon kysymyksiä, joita pohdin ja joita olemme pohtineet paljon myös tuomaiden kanssa. Mietin, että keiden ääni Tuomasmessussa ja tuomasyhteisössä kuuluu. Onko se avoin yhteisö, johon on helppo tulla mukaan? Mietin myös, mikä tekee Tuomasmessusta Tuomasmessun? Mikä on luovuttamatonta ja mitä voisi kehittää? Tarjoaako Tuomasmessu ja -yhteisö monipuolisia vapaaehtoistehtäviä, joihin myös työikäisten ja keski-ikäisten sekä nuorempien olisi helppo tulla mukaan. Nykylämä on hektistä ja nopeatempoista. Itse olen kirkon työntekijänä enemmän uudistaja kuin säilyttäjä. Itseäni kiinnostaa monimuotoinen spiritualiteettielämä: hiljaisuuden liike, keholliset rukousmenetelmät, rukousvaellukset, läsnäoloharjoitukset sekä musiikin voima hengellisessä elämässä. Haaveeni on, että kirkko Tampereella yhä monipuolisemmin tarjoaisi ihmisille

erilaisia tapoja ja mahdollisuuksia hoitaa hengellistä elämäänsä.

Mistä olet iloinnut?

Olen kokenut että Tampereella ihmiset ovat herkästi juttelevaisia, ystävällisiä ja avoimia. Yleistunnelma on rento ja reilu. Täällä on hyvä ja helppo elää ja työskennellä.

Mikko Wirtanen

Entäpä apupappi Mikko, mistä sinä olet iloinnut?

Tiina ja Meri sanoivat iloinneensa tuomasyhteisön ihmisistä, sitoutumisesta, anteliaisuudesta, ystävällisyydestä ja reilusta meiningistä. Niistä minäkin olen ollut iloinen. Ja kahdesta sitoutuneesta, innostuneesta ja työhön tarttuneesta tuomaspapista, joiden apupappina olen ollut. Toimintaohje on päivitetty, vastuuryhmä ja tiimit toimivat, yhteisö elää koronasta huolimatta. Olen ollut iloinen myös laulun ja rukouksen yhteydestä silloinkin, kun yhteiseen ehtoollispöytään ei ole päästy.

Onko korona-aikana opittu jotain uutta?

On. On huomattu läsnäolon merkitys ja opittu ehtoollispöydän kaipuu. On opittu, että sana, rukoukset ja musiikki kuuluvat myös striimin yli. Joskus voi olla läsnä etäältäkin. Mutta sekin on huomattu, että jotain jää striimatuissa tapahtumissa puuttumaan – ainakin itselleni yhteinen ja pyhä kirkkotila tuntuu entistä tärkeämmältä. Tekniikkaa – striimausta, Teamsia, sosiaalisen median käyttöä – ja stressinsietoa on opittu paljonkin. Sitä

"Tulkaa kaikki on valmista"

Kuva: Kalle Mäki

oppia on hyvä hyödyntää ja kehittää edelleen. Tärkein oppi lienee, että haasteista, olosuhteista ja muutoksista huolimatta yhteisö elää ja Kristus on sen keskellä kaikesta huolimatta.

Mitä vielä haluat sanoa lopuksi?

Samuel totesi aikoinaan, että tähän asti Herra on auttanut meitä. Niin on Tuomasmessussakin. Olemme hyvässä paikassa. Olemme kokeilleet ja oppineet. Olemme tunnistanee vahvuksiamme ja kehittämiskohtia. Tästä on hyvä kulkea eteenpäin. Merillä on hyviä tulevaisuutta luotaavia kysymyksiä yhteisön luonteesta, elämästä ja identiteetistä. Monipuolinen ja tilaa antava hengellisen elämän eli spiritualiteetin hoitaminen on ytimessä. Lopuksi muistutan: Työssä ja levossa, arjessa ja juhlassa Kristus kulkee meidän kanssamme.

Rukouksien siivittäjä laulu ja musiikki

Seuraavassa **Lasse Heikkilä**, **Hanna-Leena Jyrkkä** ja **Riitta Vesanen** kertovat, miten kuoro ja orkesteri toimivat koronan puristuksessa.

Lasse Heikkilä

Miten on orkesteri on harjoitellut kokoontumisrajoitusten puitteissa?

Tekniikka on tullut avuksi. Olen tehnyt useimmista lauluista etukäteen synteetisen soivan mallinnuksen, jonka orkesteriin kuuluvat ovat ladanneet omille koneilleen ja harjoitelleet sen kanssa. Rytmisektiota lukuunottamatta olemme kokoontuneet yhteen vasta messupäivänä, ja mallinnusten kanssa tehdyn esityön tukemana säestykset on saatu esityskuntoon parin tunnin yhteisharjoituksella.

Miten se on harjoitellut yhdessä kuoron kanssa?

Kuoro on harjoitellut ensin samojen digitaalisten orkesterimallinnusten kanssa ja yhdessä on harjoiteltu vasta messupäivinä.

Millaisissa kokoonpanoissa on esiinnytty erilaisten kokoontumisrajoitusten ollessa voimassa?

Rajoitusten aikana nelihenkisen rytmisektion lisänä oli 1–3 orkesterisoitinta.

Millaisiksi olet kokenut striimatut messut?

Striimauksessa jäädään aika kauaksi siitä yhteisen kokemisen tunteesta, minkä aito messu tarjoaa, mutta on se toki tyhjää parempi, paljonkin.

Riemukasta kuin Tuomas-orkesterin johtaminen.

Kuva: Anneli Kärki

Entä messut, joissa yleisöä on saanut olla läsnä enemmän tai vähemmän?

Oikeastaan sillä, kuinka monta kymmentä tai sataa ihmistä on paikalla, ei ole merkittävää eroa kokemuksen tasolla.

Koronarajoitusten vuoksi pidettiin joskus kaksi noin tunnin messua samana iltana? Millaiseksi ne koit?

En ollut tällaisessa mukana.

Mistä olet iloinnut koronasta huolimatta?

Orkesterin kanssa on ollut hienoa työskennellä. Motivaatio on korkealla, tuuraustarpeet harvinaisia, ja tuuraajia on ollut helppo saada mukaan. Orkesterin vetovoima on kasvanut, ja jousisektio on ollut loppuvuodesta jopa yli tuplasti kookkaampi kuin alkuvuodesta.

Mitä olisit tehnyt toisin, jos se olisi ollut mahdollista?

En nyt kyllä keksi!

Hanna-Leena Jyrkkä

Olen kotoisin Etelä-Pohjanmaalta, Alavudelta. Vuonna 2006 valmistuin Keski-Pohjanmaan AMK:sta musiikkipedagogiksi, pääaineenani viulu. Tuolloin opiskelin myös laulua ja pianoa, suoritin kuoronjohto-opintoja sekä johdin sekakuoroa. Työt kutsuivat sittemmin Tampereen suuntaan, viulunsoittoa opettamaan.

Tekemistäni on leimannut aina monipuolinen kiinnostus musiikkia kohtaan: Lapsesta saakka olen ollut mukana seurakunnan kuorotoiminnassa, laulaen, johtaen sekä säestäen monenlaisia ko-

Yhtä hymyä on Tuomaskuoronkin johtaminen.

Kuva: Anrietta Kuosku

koonpanoja. Sittemmin olen pitkään opettanut viulunsoittoa ja keikkaillut sekä tyylillisesti että kokoonpanonsa puolesta vaihtelevissa poppoissa, vaihtelevassa roolissa.

Tuomaskuoroa päädyin johtamaan, kun kuoron pitkäaikainen johtaja **Eli-na Orjatsalo** jäi äitiyslomalle ja **Lasse Heikkilä** soitti minulle ja pyysi tehtävään. Olen toiminut tässä tehtävässä syksyn 2021 ja pestini oli tarkoitus jatkua tammikuulle 2022, mutta valitettavasti koronatilanne on mutkistanut suunnitelmia. Menneenä syksynä messuihin osallistui kuoron sijaan lauluryhmä ja

koko kuoron voimin pääsimme mukaan vasta marraskuun lopulla. Sitten vuoden viimeinen messu ja myös tammi-kuun messu ovat peruuntuneet.

Olen kuitenkin äärimmäisen kiitollinen kaikista niistä hetkistä, joita meillä on ollut niin harjoitusten osalta kuin itse messupäivinä. Tuomaskuoro on ottanut minut vastaan erityisen lämpimästi: Olen saanut tutustua aivan mahtaviin ihmisiin ja saanut mahdollisuuden oppia monta asiaa. Elina ja **Timo Saarinen** ovat antaneet arvokasta tukeaan tehtävissäni. Lassen kanssa on ollut hienoa tehdä yhteistyötä. Hänen maukkaat ja paikoin haastavatkin sovituksensa ovat sekä innostaneet että pitäneet meidät kaikki hyvin hereillä! Tässä kuorolaiset ovatkin hienosti hoitaneet omaa tonttiaan.

Tuomaskuoron rooli on johtaa messuun osallistujat yhteiseen lauluun yhdessä orkesterin kanssa. Kuorolla on siis tärkeä rooli palvella osana messua. Yhdessä palveleminen myös rohkaisee kuorolaisia itseään ja saa aikaan yhteenkuuluvuuden tunnetta, mikä onkin korostuneen tärkeää kaiken tämän epävarmuuden keskellä

Erityisen tärkeää kuoronjohtajana toimimisessa on mielestäni jokaisen kuorolaisen tärkeyden näkeminen ja kunnioitus toisia kohtaan. Pidän myös tärkeänä, että kuoronjohtajan oma persoona saa näkyä työskentelyssä. Tämä rohkaisee kuorolaisiakin olemaan oma itsensä ja antamaan parastaan. Aitojen ihmisten kanssa on hyvä tehdä yhteistyötä. Erityisen tärkeää harjoituksiin ja messuihin valmistautumisessa on rukous. Meillä on hieno sanoma laulusamme, mutta on syytä ymmärtää, että

vain Jumalalta voi tulla siunaus sen jakamiseen.

Riitta Vesanen

Riitta, olet Tuomasmessun kantavia voimia. Olit 10 vuotta vastuuryhmän sihteerinä ja laulanut tuomaskuorossa vuosikymmeniä. Koronan vuoksi messut ja sen musiikkitoiminta on ollut poikkeavaa normaaliin verrattuna. Korona-aikaa on ollut jo lähes kaksi vuotta. Miten kuoro on harjoitellut kokoontumisrajoitusten puitteissa?

Loppuvuodesta 2020 kuoronjohtajamme **Elina Orjatsalo** tiedusteli kuorolaisilta halukkuutta sitoutua laulamaan pienryhmänä striimattavissa Tuomasmessuissa (ilman yleisöä ja siis ilman ehtoollista vietettävistä tilaisuuksista on käytetty nimitystä Tuomaskirkko). Viiden laulajan porukka saatiin kasaan: Elina + 2 muuta sopraanoa, alto ja tenori. Sain haastaa itseni pärjäämään ensimmäistä kertaa alttostemmassa yksinäni, mikä oli minulle hyödyllinen kokemus. Pienryhmä harjoitteli kaikki esitettävät kappaleet kahtena eri sunnuntaina Pirkanmaan Musiikkiopistolla: alkuvuodesta Elinan ja syksyllä **Hanna-Leena Jyrkän** johdolla. Harjoittelutilamme oli tarpeeksi avara turvavälien kannalta, joten maskeja emme harjoituksissa onneksi tarvinneet.

Miten se on harjoitellut orkesterin kanssa yhdessä?

Etukäteen saimme sähköpostiimme orkesterinjohtaja **Lasse Heikkilältä** biisilistan, nuotit ja soivat demot harjoitel-

Hymyillen
Tuomaskuoroon
laulamaan.
Kuva: Mallimaailma Oy

tavaksi. Messupäivänä kaikki kappaleet harjoiteltiin yhdessä orkesterin kanssa. Koin yhteisharjoitusten tunnelman joka kerta hyvänä ja siunaavana, eikä vähiten siksi, että Lasse Heikkilä aloitti ne joka kerta rukouksella.

**Millaisissa kokoonpanoissa on esiin-
nytty erilaisten kokoontumisrajoitus-
ten ollessa voimassa?**

Alkuvuoden 2021 messujen musiikin striimaus hoidettiin etukäteen messua edeltävinä sunnuntaina. Kymmenen hengen läsnäolorajoitusten ollessa voimassa musiikki tallennettiin kahtena eri tilaisuutena, laulajat ja osa soittajista erikseen parvella, eri puolilla kirkkoa. Etukäteen osissa äänitetty ja kuvattu musiikki liitettiin messupäivänä tallennettaviin puheosuuksiin. Yhdellä kertaa em. tapaan tallennettiin Marianpäivän messu ja pääsiäismessu. Kuorolaiset vaihtoivat tauolla vaatteensa värikkäämpiin, pääsiäisen iloa ilmentäen. – Jatkossa musiikki striimattiin suorana muun messukokonaisuuden kanssa.

**Millaisiksi olet kokenut striimatut
messut?**

Striimattu messu ei tietenkään vedä ver-
toja laulamiselle kirkkoyleisön edessä ja
tukena! Olemme esilaulajia, emme esiin-
tyjiä. Toki striimattuja messuja on tullut
kotona katseltua uudelleen musiikista
nauttien, oman laulamisen ja olemisen
kehityskohteita miettien.

**Entä messut, joissa yleisöä on saanut
olla läsnä enemmän tai vähemmän?**

Ensimmäisen kerran koko vuonna lau-
loimme yleisölle Tuomaslaulajaisissa
tapahtumien yönä 5.8.2021. Silloin ylei-
sö oli ulkona, kirkon pihalla. Kirkkovie-
raille saimme sitten laulaa ja ehtoollista
nauttia messussa 29.8.2021, jonka teema
oli osuvasti *"Lähemmäksi toisiamme"*.
Loppuvuoden messut vietettiin sitten
yleisön kanssa ja adventtina pääsim-
me laulamaan jo koko kuoron voimin!
Seuraavan kerran oli tarkoitus samaan
tapaan päästä uudenvuoden messuun,
mutta koronarajoitusten takia koko
messu jouduttiin peruuttamaan. Tun-

tui oudolta ja ikävältä, kun yli 20 vuotta minulla vuosi on vaihtunut Tuomaskuorossa laulamisen merkeissä!

Koronan rajoitusten vuoksi pidettiin joskus kaksi noin tunnin messua samana iltana? Millaiseksi ne koit?

Kaksi Tuomasmessua peräkkäin samana sunnuntaina järjestettiin vuoden 2020 puolella, eli adventtina 29.11.2020. Musiikkivieraana oli **Pekka Simojoki**. Hyvin jaksoimme molemmissa messuissa laulaa ja väkeä oli kummassakin, joten ihan positiivinen kokemus.

Mistä olet iloinnut koronasta huolimatta?

Olen iloinnut erityisesti mahdollisuudesta laulaa Lasse Heikkilän omaa musiikkia, jonka koen erityisen uskottavaksi, tasokkaaksi ja Jumalan nimeä

korottavaksi. Sovitukset ovat kerrassaan upeita! Tuttujen tuomaslaulujen lisäksi olemme saaneet laulaa Lassen sovittamia virsiä ja sykehdyttävää vanhempaa musiikkia (*Jeesuksesta laulan, Veri Jeesuksen* jne.) Elina Orjatsalon ja Timo Saarisen onnellisen perhetaphtuman johdosta kuoroa on syksystä asti luotsannut upea Hanna-Leena, joka on jatkanut kuorossamme perinteeksi muodostunutta alku- ja loppurukousta harjoituksissa.

Mitä olisit tehnyt toisin, jos se olisi ollut mahdollista?

Mielestäni vastuuryhmä ja koko Tuomasyhteisö on onnistunut suunnittelemaan ja järjestämään messutoiminnan koronarajoituksista huolimatta parhaalla mahdollisella tavalla.

Tuomasmessun savenvalaja

Seppo Lindbom kertoo 12.1.2022, miten hänestä tuli Tuomasmessun savenvalaja.

Kiitos, että saan haastatella sinua Sep-po Lindbom Tuomas-kirjeeseen. Ker-ro ensin lyhyesti, mitä teet työksesi.

Olen keramiikko. Savesta teen kaiken-laista, mitä vaan voi kuvitella. Olen kä-sin rakentamalla tehnyt hyvin paljon asioita.

Tuossa oversa luki Savi-Seppo. Se on varmaan sinun yrityksesi nimi.

Seppo on etunimi ja savi on, mitä kä-sittelen. Se sopii Savi-Sepoksi. Tämä on ihan suomalainen nimi.

Erinomainen nimi. Miten sitten yri-tyksesi on pärjännyt koronan kuri-muksessa?

Minulla on kaikki asiat niin helposti, että asun, teen ja myyn samassa huoneistos-sa. Niin kulut ovat minimaaliset.

Hyvä niin. Olen kuullut, että käydes-säsi kauan sitten Finlaysonin kirkossa silmiisi osui jotain sinulle merkitsevää. Milloin se tapahtui ja mikä se oli?

Siitä on varmaan 24 vuotta aikaa. Saat-taapa olla kaksoiviskin. Olin kävelemässä Finlaysonin kirkon kulmilla. Huomasin, että väkeä tulee ulos kirkosta. Eivät ne olleet hääväkeäkään. Uteliaisuus voitti. Menin kirkkoon katsomaan. Hämmäs-tyksekseni näin sivualttarilla sellaisen linnunräpellyksen, jonka oli tehnyt ai-

Seppo Lindbom katsoo enkeliin. Taustalla kristillisiä savituotteita.

Kuva: Risto Moisio

kanaan Kehräsaaren Savipajassa. Tuntui juhlalliselta, että tämmöinen tekemäni lintu oli lentänyt kirkkoon. Se tuntui to-della juhlalliselta. Menin jo ulos, mutta kumminkin jalat vei sisään kysymään, kenen lintu se oli. Omistajakin löytyi. Hän sanoi, että oli kaksi lintua, mutta toinen oli lentänyt takan päältä jonne-kin. Siinä sitten keskusteltiin. Minua pyydettiin Tuomasmessuun käymään.

En ollut aikaisemmin käynyt Tuomas-messussa. Se oli uutta. Sanoisin, että ilman Tuomasmessua ei olisi Savi-Seppo-pajaa olemassa. Sen kautta alkoi ajeta seurakunta ensiksi. Sitten vähitellen kaikki muukin alkoi kannattamaan. Tässä sitä nyt ollaan. Hyvin menee.

Siitä linnun näkemisestä oli sitten mukavat seuraukset.

Oli, mutta kun minä Kehräsaressa lopetin, olin jo sitä ennen päättänyt, että ikään en sormellaniakaan koske saveen. Kyllä siinä jonkinlainen johdatus oli, että Herra pisti minut menemään Finlaysonin kirkkoon. Katsomaan, että voisit tehdä paremmankin linnun.

Vai niin. Tuomasmessun ydin on ehtoollinen. Ilman sinua sen viettäminen ei onnistuisi nykyään. Miksi?

Ehtoolliskalustoja olen sinne jatkuvasti tehnyt. Tässä ennen koronaa uusin niitä, kun tiskatessa menee kippoja rikki. Se oli kyllä iso tärkeä juttu minulle.

Hienoa. Rukousalttareillakin olet läsnä. Miten?

Olen rakentanut joitakin alttareita. Tuntuu aika voimalliselta tehdä niitä. Se antaa varmasti yhtä paljon tekijälle kuin katselijoille.

Eikös ne tuohusten alustatkin ole sinun tekemiäsi?

Osa on, mutta osa on tehty Tuomas-porukalla. Tehtiin silloin, kun **Tuomiston Pirkko** oli vielä hengissä. Tehtiin talkoilla erilaisia jalkoja.

Pirkkohän oli erinomainen kaikessa tämmöisessä.

Ilman Prkkoa ei tätä hommaa olisi ollenkaan, vaikka yhdessä vaiheessa tytöt tykkäsivät, että sinähän voisit laittaa pillit pussiin. Mutta tämä on vaan laajentunut.

Hyvä niin. Olemme oppineet tuntemaan sinut uskollisena tuomaana. Miksi Tuomasmessu on sinulle niin tärkeä?

Kyllä se on sysännyt alulle tämän homman. Minua on kyllä opetettu rukoilemaan, mutta usko on ollut minulle kyseenalainen juttu. Olen tutkinut kaikki mahdolliset uskonnot, mitä on olemassa ja mitä ne tarkoittavat. Ehkä tämän koronan ansiosta, kun on karanteenissa kirkoista, olen hämmästyneenä kokenut, että olen hengellisesti kasvanut. Minun ei tarvitse niin hirveästi taistella Jumalaan yhteyttä. Vaan todella riittää, että *"mää aamulla pyydän, että tänään kulkisit mun kanssa ja illalla kiitän, että oli kiva, että olit mukana."*

Erinomaista todellakin. Minä kuulin ystävältäsi, tuomaalta **Valma Monoselta**, että täällä liikkeessäsikin muistat puhua Jumalasta ihmisille.

Minulla on hyvin paljon uskonnollisia tuotteita, ikoneita, enkeleitä ja muita. Näen, kuinka ihmiset kiinnittävät niihin huomion. Silloin on helppo olla yhtä heidän kanssaan. Alkuaikoina lähi-seudun vanhukset kävivät tutustumassa tuotteisiini ja murheitaan murtamassa. Mutta nyt he kaikki ovat jo haudassa. Niin kauan olen tässä kekkuloinut.

Kiitos oikein paljon Seppo. Jumala on meidän ihmisten savenvalaja, joka saa

sirpaleistakin ehjän ihmisen. Sinä olet konkreettisesti Tuomasmessun savenvalaja. Kiitos haastattelusta ja etenkin monikymmenvuotisesta panoksestasi

Tuomasmessun hyväksi. Jumala sinua edelleen siunatkoon.

Kiitos, kyllä minä uskon, että mä saan olla Hänen porukoissaan.

Kevään 2022 tapahtumia

Tammi- ja helmikuun tuomasmessut ja -jatkot on peruutettu, samoin tuhkakeskiviikon messu. Näillä näkymin seuraavat tilaisuudet pidetään. Kannattaa tarkistaa tilanne tuomasmessun sivuilta (tampereentuomasmessu.fi) sekä Aamulehden menopalstalta.

Tuomasmessut Aleksanterin kirkossa sunnuntaisin klo 17

27.3. Marian päivä, ma 18.4. toinen pääsiäispäivä, 15.5., 12.6. , pe 24.6. klo 16 juhannusaaton messu (paikka vielä avoin)

Tuomasjatkot klo 17–18.30 Seurakuntien talo, sali Emmaus, Näsilinnankatu 26 28.3., 25.4. ja 16.5., jos edelliset messut pidetään. Tuomasjatkoille saa tulla vapaasti keskustelemaan edellisestä Tuomasmessusta ja esittämään ehdotuksia Tuomasmessun kehittämiseksi.

Tuomaspäivä 12.3. ja 9.4.

Tuomaspäivässä ollaan yhdessä ja rukoillaan ja jaetaan ajatuksia, nautitaan yhdessä lounas ja koetaan yhteyttä Jumalaan ja toisiimme. Päivä huipentuu ehtoolliseen. Ilmoittautuminen ja koronapassi vaaditaan.

Tuomasväenkokous toukokuussa

Tuomasväenkokouksessa keskustellaan Tuomasmessun toiminnasta ja valitaan vastuuryhmä toimikaudeksi 2022–2023.

Rytmejä ja rukouksia, klo 18–19.30, Aleksanterin kirkon Krypta 18.3. ja 13.5.

Rytmejä ja rukouksia on ilta täynnä laulun ja soiton iloa rennolla otteella. Jokainen on täydellinen juuri sellaisena kuin on! Voit tuoda mukasi myös oman soittimesi, kryptassa on vain piano valmiina. Iloitaan yhteydestämme ja Jumalan läsnäolosta sanoin ja sävelin. Illan kruunaa vielä yhteinen esirukousosuus. Tervetuloa mukaan!

Kevään 2022 tuomasillat ”Elämän matkalla”, kahvitus klo 17.30

Osallistuminen saattaa edellyttää koronapassia. Jos ei voida kokoontua, illat järjestetään Teamsin välityksellä netissä. Ma 7.2. klo 18–20 lähetetään Teamsin välityksellä netissä. Kertomukseksi punotuva elämä, Terhi Törmä, hiippakuntadekaani

Ma 7.3. klo 18–20, Aleksanterin kirkon krypta. Kuoleman kohtaaminen, Juha Itkonen, Messukylän kirkkoherra

Ma 9.5. klo 18–20, Aleksanterin kirkon krypta. Elämän merkityksen jäljillä, Juha Pihkala, Tampereen hiippakunnan emerituspiispa

Palautusosoite:
Tampereen ev.lut. seurakunnat
PL 226 / Näsilinnankatu 26
33100 Tampere

Riemuhuuto Herralle Adventtimessu 28.11.2021

Kuva: Kalle Mäki

Elina ja Timo johtamassa joululauluja 19.12.2021

Kuva: Kalle Mäki